

Редьярд Кіплінг «Балада про Схід і Захід» (1889)

	План балади (простий)	Цитатний план балади
1.	Вступ. Роздуми автора про Схід і Захід, які «з місця не зійдуть».	Захід є Захід, а Схід є Схід, і їм не зійтися вдвох, Допоки Землю і Небеса на Суд не покличе Бог; Та Сходу і Заходу вже нема, границь нема поготів, Як сильні стають лицем у лице, хоч вони із різних світів!
2.		Камаль з двадцятьма бійцями втік на заколотний кордон... Найкращу лошицю зі стайні вкрав...
3.	Попередження Мохамеда Хана Полковничому сину.	Бо скрізь чаїться Камалів люд за страшним проваллям Джехай...
4.		Мчить юнак на коні...
5.		Жене він коня, і вже здоганя втікачів під проваллям Джехай, Жене він коня, і вже здоганя лошицю й Камалю на ній,
6.		Він вистрілив раз і вдруге ще, та кулі пішли убік.
7.	Камаль провокує Полковничого сина.	
8.	Змагання вороного коня Полковничого сина і лошиці, вкраденої Камалем.	Вороний, мов олень, вперед летів, та лошиця мчала, мов лань...
9.	Напружене переслідування.	Місяць прогнали з неба вони, б'є зорю вже стукіт копит, Вороний, мов зранений бик, – біжить за ланню легкою вслід.
10.		Спіткнувся вороний і в гірський потік упав на всьому скаку...
11.	Вчинок Камалю.	
12.	Погрози Камалю.	Надто довго життям, – промовив Камаль, – завдячуєш ти мені... Варто було б кивком голови подати умовний знак...
13.	Відповідь Полковничого сина.	Як тисяча шабель прийде сюди, щоб забрати мої кістки...
14.		Лошицю батькові поверни, дорогу я й сам знайду!
15.	Камаль визнає мужність і доблесть Полковничого сина.	... І краще я жертиму стерво гниле, Ніж тому, хто сміявся смерті в лице, заподіяти зможу зле!
16.	Обмін дарунками. Рішення Полковничого сина.	В дарунок від батька лошицю візьми – бо справжня людина ти!
17.	Дарунок Камалю.	
18.		Тоді юнак пістолет подав йому рукояттю до рук...
19.		Твій батько сина до мене послав – я сина віддам йому!..
20.	Наказ Камалю сину.	Щитом йому стань, роби без вагань все те, що накаже він, Допоки я або смерть твоя не обірвуть цих пут назавжди...
21.		Очима зустрілися юнаки, і лжі не було в очах, І братню клятву вони дали на солі і кислих хлібах: І братню клятву вони дали, розрізавши дерну настил, На рукоятці та лезі ножа, і на імені Господа Сил.
22.	Повернення в форт Букло.	І двоє вернулись у форт Букло, звідки поїхав один.
23.		... і двадцять шабель в ту ж мить Зблиснули грізно, готові кров хлопця із гір пролити.
24.	Слова Полковничого сина на захист Камалю-побратима.	
25.		Захід є Захід, а Схід є Схід, і їм не зійтися вдвох, Допоки Землю і Небеса на Суд не покличе Бог; Та Сходу і Заходу вже нема, границь нема поготів, Як сильні стають лицем у лице, хоч вони із різних світів!